

UCHWAŁA NR 0007.XXXVII.393.2023

RADY GMINY WĘGIERSKA GÓRKA

z dnia 26 maja 2023 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi M.B. i M.B. na uchwałę nr 0007.XXXI.337.2022 z dnia 6 września 2022 roku w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od właścicieli nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne i świadczone są usługi hotelarskie wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 259 z późn. zm.)

Rada Gminy Węgierska Górka uchwala co następuje:

§ 1.

1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę M.B. i M.B. na uchwałę nr 0007.XXXI.337.2022 z dnia 6 września 2022 roku w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od właścicieli nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne i świadczone są usługi hotelarskie wraz z odpowiedzią na skargę.

2. Odpowiedź na skargę, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Upoważnia się Wójta Gminy Węgierska Górka do:

1. Przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach.

2. Reprezentowania Rady Gminy Węgierska Górka przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gliwicach w postępowaniu wszczętym przedmiotową skargą, a w przypadku konieczności sporządzenia skargi kasacyjnej do reprezentowania Rady Gminy Węgierska Górka przez Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie z prawem do udzielenia pełnomocnictwa do reprezentowania Rady Gminy Węgierska Górka.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Węgierska Górka.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy

Iwona Kopec

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ
Skarżących M. B. i M.B. z dnia 4 kwietnia 2023 r.
na uchwałę nr 0007.XXI.337.2022 Rady Gminy Węgierska Górka
z dnia 6 września 2022 r.

Działając imieniem Rady Gminy Węgierska Górka – na mocy udzielonego mi pełnomocnictwa przez Wójta Gminy Węgierska Górka, który na podstawie uchwały nr ... Rady Gminy Węgierska Górka z dnia 26 maja 2023 roku został upoważniony do działania w imieniu Rady Gminy Węgierska Górka (odpis w załączeniu) - na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 259, dalej: „**p.p.s.a.**”) przekazuje się skargę M. B. i M. B. działających jako przedsiębiorcy - wspólnicy spółki cywilnej pod nazwą Ośrodek Wczasowo – Rekreacyjny „JAZ” M. M. B. s.c. z dnia 04 kwietnia 2023 r. na uchwałę nr 0007.XXI.337.2022 Rady Gminy Węgierska Górka z dnia 06 września 2022 r., która wpłynęła do Urzędu Gminy w Węgierskiej Górze dnia 27 kwietnia 2023 r. wraz z odpowiedzią na skargę, wnosząc jednocześnie o:

1. oddalenie skargi w całości i umorzenie postępowania;
2. przeprowadzenie rozprawy również pod nieobecność strony lub jej pełnomocnika
3. zasądzenie od skarżących na rzecz organu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

I. Dotychczasowy przebieg postępowania

Dnia 06 września 2022 r. Rada Gminy Węgierska Górka na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 559 z późn. zm.) oraz art. 6k ust.1 pkt 1 i pkt 3 w związku z art. 6j ust. 1 pkt 2, ust. 3a oraz 3e ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2022 r. poz. 1297 z późn. zm.), oraz art. 4 ust. 1 i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłoszeniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1461), podjęła uchwałę nr 0007.XXI.337.2022 w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od właścicieli nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne i świadczone są usługi hotelarskie (dalej także jako: „**Uchwała**”).

Mocą przedmiotowej Uchwały dokonano wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od właścicieli nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne i świadczone są usługi hotelarskie w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych.

Zgodnie z § 2 Uchwały ustalono metodę określoną w art. 6j ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którą opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowić będzie iloczyn ilości zużytej wody z danej nieruchomości oraz ustalonej w § 4 niniejszej Uchwały stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Zużycie wody będące podstawą ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w §2, stanowi opomiarowane zużycie wody z nieruchomości za rok poprzedni, ustalone w oparciu o wodomierz główny.

W przypadku nieruchomości nie wyposażonej w wodomierz główny, lub w przypadku nieruchomości, dla których brak jest odpowiednich danych dotyczących ilości zużytej wody, ustala się zużycie wody na podstawie przeciętnej normy zużycia wody wynoszącej 3m³ miesięcznie na jedno miejsce noclegowe. W przypadku nabycia nieruchomości oraz nowo oddanych obiektów, podstawą ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, do końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie nieruchomości/przystąpienie do użytkowania obiektu, jest przyjmowana przeciętna norma zużycia wody wynosząca 3m³ miesięcznie na jedno miejsce noclegowe.

Wykonanie przedmiotowej Uchwały powierzono Wójtowi Gminy Węgierska Górka. Uchwała podlegała ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego i weszła w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

II. Zarzuty zawarte w skardze

Dnia 27 kwietnia 2023 r. do Urzędu Gminy w Węgierskiej Górze wpłynęła skarga na Uchwałę nr 0007.XXI.337.2022 z dnia 06 września 2022 r. Zaskarżonej Uchwale zarzucono naruszenie prawa materialnego, tj. art. 2 w zw. z art. 8 ust. 2 Konstytucji RP poprzez jego niezastosowanie i narzucenie na adresatów uchwały obowiązków z mocą wsteczną poprzez ustalenie wysokości opłaty na podstawie zużycia wody z roku poprzedniego oraz art. 6j ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu

czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2022 r., poz. 2519 z późn. zm., dalej także jako: „**Ustawa**”) przez wybór opłaty nieadekwatny do celu jaki ma realizować. Na podstawie art. 147 §1 p.p.s.a. skarżący wnieśli o stwierdzenie nieważności Uchwały w całości, ewentualnie stwierdzenie nieważności § 3 ust 1, § 4 ust 1 i 2 oraz § 7 uchwały oraz zasądzenie na rzecz skarżących od organu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

III. **Odpowiedź na zarzuty zawarte w skardze**

Działając imieniem Rady Gminy Węgierska Górka wnoszę o oddalenie skargi w całości, ze względu na poniżej wskazane okoliczności.

1. **Brak interesu prawnego**

Stosownie do treści art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r., poz. 40, dalej także jako: „**u.s.g.**”) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałą lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

W orzecznictwie wskazuje się, że prawo do wniesienia skargi w powyższym trybie wiązać musi się z ustaleniem, że istnieje realny związek między zaskarżoną uchwałą a indywidualną sytuacją prawną skarżącego. Skarga taka nie ma jednak charakteru *actio popularis*, zaś sąd zobowiązany jest do zbadania legitymacji procesowej skarżącego poprzez ustalenie, czy będąca przedmiotem skargi uchwała narusza jego, prawem chroniony, interes lub uprawnienie (por. wyr. NSA z 14.09.2012 r., II OSK 1541/12, Legalis). Legitymację do złożenia skargi do sądu administracyjnego posiada jednostka, której prawa lub obowiązki kształtuje zaskarżony akt. Tak więc, aby uznać skargę za zasadną, należy wykazać naruszenie przez organ gminy konkretnego przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na sytuację prawną skarżącego. Interes ten powinien być bezpośredni i realny (wyr. NSA z 10.02.2017 r., II OSK 1344/15, Legalis). Legitymację skargową ma zatem jedynie podmiot, który wykaże istnienie związku pomiędzy jego prawnie gwarantowaną sytuacją a zaskarżonym aktem, polegającego na tym, że akt narusza jego interes prawny (por. wyr. NSA z 08.06.2017 r., II OSK 2570/15, niepubl.; wyr. NSA z 18.07.2017 r., II OSK 1550/17, Legalis). Podkreślenia wymaga, że to na skarżącym ciąży obowiązek wykazania, w jaki sposób uchwała narusza jego własny indywidualny interes prawny.

W niniejszej sprawie Skarżący nie wykazali, że Uchwała narusza ich interes prawny lub uprawnienie. W uzasadnieniu skargi wskazano, że Skarżący mieszkają na nieruchomości, której dotyczy decyzja z dnia 24.03.2023 r., znak: ROS.3161.61.2023.MW, a mimo to zostali zmuszeniu do ponoszenia opłat zgodnie z Uchwałą.

Wskazać przy tym należy, że Skarżący w zasadzie zmierzają do zaskarżenia norm o charakterze indywidualnym i konkretnym (zawartych w decyzji), a nie norm generalno-abstrakcyjnych. Jeżeli Skarżący nie zgadzają się z treścią decyzji, na którą się powołują, to są w pełni uprawnieni do wniesienia od niej odwołania, co też wedle wiedzy tut. Organu uczynili.

Skarżący nie wykazali istnienia po ich stronie interesu prawnego, o którym mowa w art. 101 ust. 1 u.s.g., co powoduje, iż już z przyczyn wskazanych w niniejszym punkcie zasadnym jest oddalenie skargi w całości.

2. Ewentualna wadliwość decyzji (stosowania prawa) nie przesądza o wadliwości lub nieważności podstaw prawnej, w oparciu o którą decyzja została wydana

Zgodnie z § 2 Uchwały ustala się metodę określoną w art. 6j ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którą opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowić będzie iloczyn ilości zużytej wody z danej nieruchomości oraz ustalonej w § 4 niniejszej Uchwały stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. **Zużycie wody będące podstawą ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w §2, stanowi opomiarowane zużycie wody z nieruchomości za rok poprzedni, ustalone w oparciu o wodomierz główny.**

Odnosząc się tym samym do zarzutu Skarżących, jakoby Uchwała narzuca na adresatów obowiązki z mocą wsteczną, należy podkreślić, iż **już z literalnego brzmienia powyżej wskazanego przepisu w żadnym razie nie wynika, jak zdaje się to sugerować skarżący, że możliwym jest wzięcie do obliczania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami danych dotyczących zużycia wody za 2022 rok.** Uchwała stanowi bowiem wyłącznie, że podstawą ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi jest zużycie wody za poprzedni rok, w żadnym jednak wypadku nie przewiduje i wskazuje na możliwość uwzględnienia

danych pochodzących z okresu, w którym Uchwała nie obowiązywała. Ewentualne nieprawidłowe zastosowanie przez organ wykonawczy przepisów Uchwały, nie może być jednak podstawą do stwierdzenia nieważności Uchwały lub jej części. Jeśli bowiem skarżący zgłasza zastrzeżenia do wydanej wobec niego decyzji - czego Rada Gminy nie potwierdza, gdyż wykracza to poza zakres jej kompetencji - skarżącemu przysługiwały odpowiednie środki zaskarżenia ewentualnej decyzji. Wskazać jednak należy, że organ stanowiący, tj. Rada Gminy Węgierska Górka w żadnym razie nie naruszyła powszechnie obowiązujących przepisów prawa.

W tym miejscu wskazać jedynie należy, że prawidłowe wykonanie Uchwały mogło przykładowo polegać na ustaleniu szacunkowej ilości zużytej wody w danym roku jej obowiązywania, oraz w przypadku zużycia większej lub mniejszej ilości wody, dokonania na koniec roku odpowiednich korekt. W takim przypadku również mielibyśmy do czynienia z ustaleniem wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w oparciu o zużycie wody za poprzedni rok. W każdym jednak razie należy podkreślić, że ewentualne błędne zastosowanie przepisów prawa (Uchwały) przez organ wykonawczy przy wydaniu decyzji, na którą powołują się Skarżący nie może samo w sobie stanowić o tym, że podstawa prawna, w oparciu o którą wydano taką decyzję jest dotknięta wadliwością, czy też sankcją nieważności.

Tym samym fakt, że w treści decyzji wskazanej przez Skarżących ustalono wysokość opłaty w oparciu o dane z 2022 r., nie stanowi sam w sobie o nieważności przedmiotowej Uchwały. Z kolei uznanie przez Skarżących, że decyzja, na którą się powołują narusza przepisy prawa, uprawniało ich do złożenia od niej odwołania, co też wedle najlepszej wiedzy tut. Organu Skarżący uczynili.

3. Zgodność Uchwały z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa rangi ustawowej

Uchwała będąca przedmiotem zaskarżenia została podjęta zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Stosownie do treści art. 6j ust. 3a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2022 r., poz. 2519 z późn. zm., dalej także jako „**Ustawa**”), w przypadku nieruchomości, o której mowa w ust. 3, na której są świadczone usługi hotelarskie w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 2211), **dopuszcza się, aby opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowiła iloczyn ilości zużytej wody z danej nieruchomości oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi**, o której mowa w art. 6k ust. 1 pkt 3. Z kolei zgodnie z art. 6j ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi

iloczyn ilości zużytej wody z danej nieruchomości oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1.

Już brzmienie powyżej przytoczonych przepisów prawa przesądza, iż Rada Gminy Węgierska Górka, przy podejmowaniu Uchwały działała na podstawie i w granicach powszechnie obowiązujących przepisów prawa. W związku z przyznaniem przez ustawodawcę, radzie gminy swobody w zakresie ustalenia metod opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (spośród trzech dopuszczalnych metod) wybrano tę, o której stanowi art. 6j ust. 1 pkt 2 Ustawy. Wybrana metoda jest zgodna z panującym poglądem doktryny oraz uważana za najbardziej obiektywną metodę ustalania opłaty.

W doktrynie wskazuje się, że za zasadnością wyboru omawianej metody przemawia w szczególności pośrednie uwzględnienie w opłacie za gospodarowanie odpadami komunalnymi odpadów wytwarzanych przez osoby krótkookresowo zamieszkujące nieruchomość (np. w ramach wypoczynku, odwiedzin). Dlatego też najbardziej odpowiada ona specyfice gmin wypoczynkowych i uzdrowiskowych. Ponadto właściciele nieruchomości podający w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi informację o ilości zużytej z nieruchomości wody mają świadomość łatwości weryfikacji prawdziwości tych informacji, co znacznie ogranicza skalę ewentualnych nadużyć.

Podkreślenia wymaga, że przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie precyzują sposobu określania ilości zużytej wody z nieruchomości. W konsekwencji to rada gminy musi uregulować tę kwestię. Rozwiązaniem powszechnym i często stosowanym jest ustalanie wysokości opłaty na podstawie zużycia wody z poprzedniego roku. Argumentem przemawiającym za takim modelem ustalania ilości zużytej wody jest przede wszystkim pewność podstawy naliczania opłaty, a co za tym idzie, możliwość oszacowania przez gminę kwoty przychodów z tytułu opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi z nieruchomości. Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w żadnym miejscu nie wprowadza zakazu takiego ustalania ilości zużytej wody.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że Uchwała jest zgodna z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, przez co brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutów Skarżących w powyższym zakresie.

4. Zgodność Uchwały z zasadami konstytucyjnymi

Jak już wspomniano powyżej wybór metody ustalania wysokości opłat za odbiór odpadów komunalnych pozostaje w pełni zgodny z art. 6j ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Brak zatem jest podstaw do uznania, iż wykonanie przez Radę Gminy delegacji ustawowej w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawa miałyby naruszać zasadę nieretroakcji.

Skutki zaskarżonej Uchwały nie działają wstecz. Właściciele nieruchomości w żadnym razie nie zostali pozbawieni możliwości dostosowania się do nowych norm prawnych, bowiem już na podstawie uchwały nr 007.XXX.328.22 Rady Gminy Węgierska Górką z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od właścicieli nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy w powstają odpady komunalne i świadczone są usług hotelarskie, zostali poinformowani o wyborze metody ustalania opłaty za odpady komunalne, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwo Śląskiego dnia 06 lipca 2022 r., a która miała wejść w życie dopiero z dniem 1 stycznia 2023 roku.

Sama zaskarżona Uchwała nr 0007.XXXI.337.2020 Rady Gminy Węgierska Górką z dnia 6 września 2022 r., którą to zaskarżyli Skarżący, została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwo Śląskiego dnia 12 września 2022 r., a weszła w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. **Przy czym raz jeszcze podkreślić należy, iż z treści przedmiotowej Uchwały nie wynika, jak to zdaje się argumentować skarżący, możliwość stosowania danych za 2022 r. (Uchwała odwołuje się wyłącznie do roku poprzedniego, a nie do roku 2022), a ewentualne wadliwe stosowanie prawa przy wydawaniu decyzji nie jest równoznaczne z wadliwością podstawy prawnej, w oparciu o którą decyzja została wydana (stosowane uwagi zawarto w pkt 2 powyżej) i nie być rozstrzygana w ramach niniejszego postępowania.**

W każdym razie uznać należy, że okres *vacatio legis* Uchwały, był w pełni wystarczający do tego, aby jej adresaci mogli się przygotować do tej zmiany. Co istotne wejście w życie Uchwały było również zgodne z przepisami dotyczącymi ogłaszania aktów prawnych w tym z ustawą o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych z dnia 20 lipca 2000 r. (Dz.U. z 2019 r., poz. 1461, z późn. zm.). Wskazać bowiem należy, iż stosownie do treści art. 4 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Co istotne jak stanowi treść art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi

normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

W niniejszej sprawie okres *vacatio legis* był zdecydowanie dłuższy niż wymagany przepisami prawa co pozwoliło mieszkańcom Gminy na zapoznanie się i przystosowanie do norm, które miały wejść w życie. Właściciele nieruchomości nie zostali pozbawieni możliwości dostosowania się do tych norm prawnych, bowiem zostały one ogłoszone na ponad 3 miesiące przed dniem ich wejścia w życie. Właścicielom nieruchomości została zapewniona możliwość dostosowania się do norm ustanowionych analizowaną Uchwałą. Treść Uchwały w żaden sposób nie narusza również zasad demokratycznego państwa prawnego, ani zasady zakazu retroakcji. Nie ma zatem podstaw do uznania, że w przedmiotowej sprawie obywatele zostali zaskoczeni jakimikolwiek regulacjami prawnymi.

Na marginesie należy wskazać, że ustawodawca nie nakazał wprowadzenia *vacatio legis* w celu przygotowania się do obliczania opłaty za odbiór i zagospodarowanie odpadami na podstawie metody, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Uznać zatem należy, że wysokość opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi i wybór metody ustalenia opłaty należy do rady gminy.

Sama zasada nieretroaktywności, do której odwołują się Skarżący jak niejednokrotnie wypowiadał się Trybunał Konstytucyjny, nie ma charakteru absolutnego (vide: wyrok TK z dnia 3 października 2001 r., K 27/01, publik. OTK ZU z 2001 r. Nr 7, poz. 209). Owszem należy mieć na uwadze, że zasada niedziałania prawa wstecz ma na celu między innymi ochronę obywateli przed zaskakiwaniem ich przez organy państwa czy samorządu terytorialnego niekorzystnymi zmianami prawa, jednakże w niniejszej sprawie, przy uwzględnieniu okoliczności faktycznych, skutki takie niewątpliwie nie zachodzą.

Przedmiotowa Uchwała została podjęta w ramach delegacji ustawowej określonej w art. 6j ust. 3a Ustawy w związku z przyznaniem przez ustawodawcę, radzie gminy i organom stanowiącym związków gmin swobody w zakresie ustalenia metod opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (spośród trzech dopuszczalnych metod). W niniejszej sprawie mocą Uchwały będącej przedmiotem postępowania, uregulowano metodę ustalania wysokości opłaty zgodnie z obowiązującymi powszechnie przepisami

prawa, przy pełnym poszanowaniu zasad konstytucyjnych. Jeżeli uznać by hipotetycznie, że Uchwała wydana na mocy powyższych przepisów jest nieważna to należałoby rozważyć czy sam przepis delegacyjny jest zgodny z Konstytucją. Na chwilę obecną jego treść oraz stosowanie nie budzą wątpliwości, zaś sposób ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi przy uwzględnieniu ilości zużytej wody (także za rok poprzedni) jest powszechnie stosowanym rozwiązaniem. Powyższe potwierdza zatem, iż podjęta Uchwała jest zgodna z obowiązującym prawem, w tym z Konstytucją, przez co brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutów Skarżących również w powyższym zakresie.

5. Ustalenie stawki opłat w sposób uwzględniający przesłanki z art. 6k ust. 2 Ustawy

W przedmiotowej sprawie Rada Gminy przy ustalaniu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi uwzględniła wszelkie przesłanki określone w art. 6k ust. 2 Ustawy, w tym liczbę mieszkańców zamieszkujących Gminę, ilość wytwarzanych na terenie Gminy odpadów komunalnych, koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, jak również przypadki, w których właściciele nieruchomości wytwarzają odpady nieregularnie, w szczególności to, że na niektórych nieruchomościach odpady komunalne powstają sezonowo (stąd też wybrano metodę ustalania wysokości opłat za odpady uwzględniającą ilość zużytej wody).

Brak kalkulacji, o której wspominają Skarżący, czy ogólnie rzecz biorąc uzasadnienia do projektu Uchwały nie powoduje wadliwości podjętej przez Radę Gminy Uchwały. Żaden przepis prawa nie nakłada na Radę Gminy obowiązku sporządzania kalkulacji (uzasadnienia) do projektu uchwały. Nakaz dołączenia uzasadnienia do aktu prawa miejscowego (uchwały rady gminy) albo do jego projektu nie wynika również z ustawy o samorządzie gminnym.

W orzecznictwie wskazuje się, że konieczność posiadania kalkulacji (uzasadnienia) przez podjętą już uchwałę występuje jedynie – jako postulat do ustawodawcy – w piśmiennictwie. Co więcej, uzasadnienie aktu prawa miejscowego nie podlega publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym, bowiem wartość normatywną ma wyłącznie akt prawa miejscowego (normy w nim zamieszczone), a nie jego uzasadnienie, które ma jedynie wartość informacyjną i może być brane pod uwagę przy dokonywaniu wykładni celowościowej przepisów aktu prawa miejscowego, jeżeli nie będzie można dokonać wykładni językowej przepisów, co też w niniejszej sprawie nie występuje (tak m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 lipca 2020 r., sygn. II FSK 3202/19).

Co więcej nie sposób uznać, iż skoro dana uchwała nie posiada kalkulacji (uzasadnienia), to oznacza to, że została uchwalona bez odniesienia do właściwych kryteriów ustawowych.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że argumenty Skarżących w zakresie przedstawienia kalkulacji uzasadniającej wybór metody ustalania opłat są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

6. Możliwość odliczenia ilości wody zużytej na cele użytkowanych urządzeń kąpielowych lub basenów

Odnosząc się do argumentu Skarżących, jakoby „fakt ten niewątpliwie wpływa na sytuację osób, które wykorzystują wodę do celów prowadzonego gospodarstwa rolnego, a zatem bezzwrotnie a nie miały zamontowanych podliczników, o których mowa w uchwale,” – wskazać należy, iż argument ten w żadnym razie nie ma zastosowania w niniejszej sprawie. Zdaje się być zaczerpnięty bezpośrednio z orzeczenia dotyczącego odmiennej sprawy.

Jednakże nawet gdyby hipotetycznie się do niego odnieść to należy zwrócić uwagę, że uchwałą nr 0007.XXXVI.379.2023 Rady Gminy Węgierska Górka z dnia 28 marca 2023 r. w sprawie zmiany uchwały nr 0007.XXXI.337.2022 z dnia 6 września 2022 roku w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od właścicieli nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne i świadczone są usługi hotelarskie wprowadzono rozwiązania, zgodnie z którymi w przypadku nieruchomości, na której znajdują się urządzenia kąpielowe typu SPA lub baseny kąpielowe, od rocznego zużycia wody z nieruchomości odlicza się ilość zużytej wody na cele użytkowanych urządzeń kąpielowych typu SPA lub basenów kąpielowych według wskazań dodatkowego licznika pomiarowego, określającego ilość zużytej wody na ten cel.

Mając na uwadze powyższe, argument Skarżących, jakoby Uchwała nie uwzględniała sytuacji mieszkańców, czy też charakterystyki Gminy Węgierska Górka, tj. gminy wypoczynkowej, jest całkowicie chybiony i nie zasługuje na uwzględnienie.

7. Brak spełnienia przesłanki istotnego naruszenia przepisów prawa

Tylko istotne naruszenie prawa stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały (aktu) organu gminy. Do naruszenia takiego zaliczyć należy: naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (tak m.in.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 2 lutego 2023 r., sygn. akt: I SA/Gl 1380/22).

Istotne naruszenie prawa występuje m.in. wówczas, kiedy dochodzi do sytuacji kiedy prawodawca lokalny wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego do wydania aktu prawa miejscowego. W niniejszej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca.

Podkreślenia jednocześnie wymaga, że nie każda wadliwość uchwały rady gminy (jednostki samorządu terytorialnego) stanowiącej akt prawa miejscowego jest podstawą do eliminacji tej uchwały z obrotu prawnego. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 4 u.s.g. w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa. Przepis ten wprowadzie dotyczy postępowania w ramach nadzoru administracyjnego nad tworzeniem prawa lokalnego, ale stanowi wskazówkę także dla sądu jaka wadliwość, z woli ustawodawcy, uzasadnia stwierdzenie nieważności tego aktu. Nie każde zatem naruszenie prawa uzasadniałoby eliminację tego aktu z obrotu prawnego. Musi być to wadliwość istotna - wyraźna sprzeczność z obowiązującym prawem stojącym hierarchicznie wyżej od prawa miejscowego.

Jak zasadnie wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 10 stycznia 2018 roku, sygn. akt: II SA/Rz 1182/17 do istotnych wad uchwały, skutkujących stwierdzeniem jej nieważności, zalicza się naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję organów samorządu do podejmowania uchwał, naruszenie podstawy prawnej podjętej uchwały, naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego poprzez wadliwą ich interpretację oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy brak jest podstaw do uznania, aby w jakikolwiek sposób Rada Gminy Węgierska Górką dopuściła się istotnego naruszenia

prawa. Trudno jest również mówić o tym, aby Rada Gminy dopuściła się innego naruszenia, które dawałoby podstawę do ewentualnego stwierdzenia wydania aktu prawa miejscowego z naruszeniem prawa. Uchwała w całości odpowiada przepisom obowiązującego prawa, tym samym brak jest podstaw do stwierdzenia jej nieważności.

IV. Podsumowanie

Uchwała jako akt prawa miejscowego została podjęta na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie o samorządzie gminnym oraz w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Rada Gminy podejmując uchwałę w przedmiocie wyboru metody ustalania opłat za odpady dokonała rzetelnej i wnikliwej kalkulacji wysokości stawki, w taki sposób, aby pobierane opłaty pokrywały rzeczywiste koszty związane z funkcjonowaniem systemu zagospodarowania odpadami na terenie gminy.

W niniejszej sprawie Skarżący skarżą wyłącznie normy indywidualno-konkretne. W żaden sposób nie wykazali przy tym wadliwości norm o charakterze generalno-abstrakcyjnym zawartych w Uchwale. Raz jeszcze podkreślić trzeba, że ewentualne błędne zastosowanie przepisów prawa, w tym przypadku Uchwały przez organ wykonawczy przy wydaniu decyzji, na którą powołują się Skarżący nie może samo w sobie stanowić o tym, że podstawa prawna, w oparciu o którą wydano taką decyzję jest dotknięta wadliwością, czy też sankcją nieważności.

Końcowo zaznaczyć należy również, że zaskarżona Uchwała była przedmiotem badania co do zgodności z obowiązującymi przepisami prawa przez organ nadzoru - Wojewodę Śląskiego, który w tym zakresie nie wnosił żadnych zastrzeżeń.

Mając na uwadze powyższe wnoszę jak na wstępie.

Oświadczam, że odpis niniejszego pisma został wysłany przesyłką poleconą na adres pełnomocnika skarżących.

Załączniki:

1. Odpis pisma wraz z załącznikami,
 2. Uchwała Rady Gminy nr 0007.XXXVII.393.2023 z dnia 26 maja 2023 r.,
 3. Pełnomocnictwo,
 4. Uchwała Nr 0007.XXXI.337.2022 Rady Gminy Węgierska Górką z dnia 6 września 2022 roku,
 5. Uchwała Nr 0007.XXXI.373.2022 Rady Gminy Węgierska Górką z dnia 10 lutego 2023 roku,
- Uchwała Nr 0007.XXXI.379.2022 Rady Gminy Węgierska Górką z dnia 28 marca 2023